

čl. IV.

V stejném rozsahu jako pro příslušníky osob, uvedených v zákoně č. 530/1919 Sb. z. a n. a v zákoně č. 120/1921 Sb. z. a n. ve znění vl. nař. č. 279/1936 Sb. z. a n., platí obdobně ustanovení těchto předpisů i pro příslušníky osob, které konají službu ve strážní obrany státu, zřízené vládním nařízením ze dne 23. října 1936, č. 270 Sb. z. a n., o strážní obrany státu.

čl. V.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na dobu po 20. květnu 1938; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Syrový v. r.,

též na místě presidenta republiky podle § 60 ústavní listiny.

Černý v. r.	Dr. Karvaš v. r.
Dr. Parkányi v. r.	Kajdoš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Lichner v. r.
Teplanský v. r.	Husárek v. r.
Dr. Bukovský v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Fajnor v. r.	Dr. Zenkl v. r.
Ing. Vavrečka v. r.	

228.

Vládní nařízení
ze dne 12. října 1938

o mimořádných opatřeních bytové péče.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 138, odst. 1 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb. z. a n., o obraně státu, a podle § 60 ústavní listiny:

I. Přeměna a způsob užívání bytů.

§ 1.

(1) Zrušiti byt připojením jeho nebo jednotlivých jeho částí k jinému bytu nebo k jiným místnostem, používati bytu nebo jednotlivých jeho částí k jiným účelům než k bydlení, nebo míti v téže obci dva nebo více bytů jest dovoleno pouze se svolením okresního úřadu.

(2) Svolení podle odstavce 1 k používání jednotlivých částí bytu k jinému účelu než k bydlení není potřebí pro místnosti, kterých držitel bytu nebo příslušníci jeho rodiny, nemající vlastního bytu, užívají k výkonu svého

povolání. K příslušníkům rodiny podle tohoto ustanovení se počítají manžel, příbuzní v přímé řadě a sourozenci.

§ 2.

(1) Žádati za svolení ke zrušení bytu nebo k používání bytu k jiným účelům než k bydlení jest oprávněn vlastník domu, jiná osoba pak jen se souhlasem vlastníka domu.

(2) Stavební změny za příčinou zrušení bytů nebo za příčinou jejich používání k jiným účelům než k bydlení smějí býti stavebním úřadem povoleny jen, vykáže-li se vlastník domu svolením podle § 1, odst. 1.

II. Nucený pronájem volných bytů.

§ 3.

Vlastník domu jest povinen neobydlené místnosti, které jsou způsobilé k obývání a kterých nepotřebuje pro sebe nebo pro své zaměstnance, pronajmouti na příkaz okresního úřadu za byt do 15 dnů po pravoplatnosti příkazu osobám,

1. které vykonávají v obci nebo v některé z okolních obcí své povolání jako veřejní funkcionáři, jako státní nebo jiní veřejní zaměstnanci anebo jako zaměstnanci státních nebo jiných veřejných podniků a fondů,

2. které jsou majiteli nebo zaměstnanci podniku důlního, továrního, živnostenského, zemědělského nebo obchodního v obci,

3. které se vystěhovaly z obsazeného území a jsou československými státními občany,

4. které mají v obci domovské právo.

§ 4.

(1) Nevyhoví-li vlastník domu příkazu podle § 3, určí do 8 dnů okresní úřad z osob uvedených v § 3 nájemníka, jemuž je vlastník domu povinen byt pronajmouti.

(2) Pronajme-li vlastník domu místnosti do lhůty stanovené v § 3, avšak nenastěhuje-li se do nich nájemník do lhůty, kterou za tím účelem určí okresní úřad, nebo pronajme-li vlastník domu místnosti jiným osobám než uvedeným v § 3, prohlásí okresní úřad nájemní smlouvu za zrušenou a určí do 8 dnů po pravoplatném zrušení nájemní smlouvy z osob uvedených v § 3 nájemníka, jemuž je vlastník domu povinen byt pronajmouti.

§ 5.

Byl-li nájemník určen okresním úřadem podle ustanovení § 4 a nedojde-li mezi ná-

jemníkem a vlastníkem domu k dohodě o výši nájemného, určí nájemné okresní úřad se zřetelem na obvyklou výši nájemného z bytů stejné velikosti, jakosti a polohy v obci, vyslechna podle potřeby příslušné organisace majitelů domů a nájemníků. Obvyklým nájemným nelze rozumět nájemné z bytů, na něž se vztahují ustanovení zákona o ochraně nájemníků.

§ 6.

(1) Obce jsou povinny oznámiti okresnímu úřadu na jeho vyzvání a ve lhůtě jím stanovené všechny neobydlené místnosti v obci, způsobilé ku pronájmu za byt.

(2) K dosažení účelu uvedeného v odstavci 1 jsou vlastníci domů povinni oznámiti obci ve stanovené lhůtě všechny neobydlené místnosti způsobilé k obývání a mimo to oznamovati jí před uplynutím každého nájemního období byty, které budou v příštím nájemním období neobydleny.

III. Předražování nájemného.

§ 7.

(1) Kdo přímo nebo nepřímo požaduje, dává sobě nebo jinému poskytovateli nebo slibovateli nepřiměřeně vysoké částky jako nájemné z bytů nebo z místností určených k obchodním, živnostenským nebo jiným účelům, daných v nájem se zařízením nebo bez něho, anebo jako úplatu za jiná smluvní plnění, poskytovaná v souvislosti s nájmem, bude potrestán okresním úřadem pokutou do 60.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců. Pro případ nedobytnosti pokuty uloží se náhradní trest vězení (uzamčení) do 6 měsíců. Tyto tresty mohou být uloženy též současně; v tomto případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činit více než 6 měsíců. O tom, je-li nájemné nepřiměřeně vysoké, rozhoduje okresní úřad podle volného uvážení všech okolností, přihlížející ke všem majetkovým prospěchům, jež pronajimatel vedle nájemného požadoval nebo dal sobě nebo jinému poskytnouti nebo slibiti.

(2) Stejně bude potrestán

1. nájemník nebo jiný uživatel bytu nebo jeho části, jenž dává sobě nebo jinému poskytovateli nebo slibovateli majetkový prospěch za postoupení bytu nebo v souvislosti s tím;

2. pronajimatel, jenž dává sobě nebo jinému poskytovateli nebo slibovateli majetkový prospěch za to, že pronajímá byt nebo jeho část;

3. kdo sobě nebo jinému dává poskytovateli nebo slibovateli nepřiměřený majetkový prospěch za zprostředkování nájmu.

(3) Jednání uvedené v odstavci 2, č. 1 a 2 není trestné, jestliže nájemník nebo jiný uživatel bytu nebo pronajimatel utrpěl postoupením nebo pronájmem majetkovou újmu, rovnající se majetkovému prospěchu poskytnutému nebo slíbenému jemu nebo jinému.

(4) Co bylo plněno proti ustanovením odstavců 1 a 2, může být požadováno zpět se zákonnými úroky. Tohoto nároku na vrácení nelze se předem vzdát. Nárok na vrácení se promlčuje do 6 měsíců od zániku nájemní smlouvy.

IV. Jiná trestní ustanovení.

§ 8.

Porušení předpisů §§ 1 až 6 potrestá okresní úřad podle ustanovení § 7, odst. 1. Tyto tresty mohou být uloženy opětovně, nebude-li ve lhůtě nově stanovené odklizen stav přičící se uvedeným předpisům nebo splněna povinnost jimi uložená.

V. Všeobecná ustanovení.

§ 9.

(1) Ustanovení §§ 1 až 6 platí pouze pro obce, ve kterých se projeví vlivem mimořádných poměrů nedostatky bytů pro osoby uvedené v § 3. Tyto obce určí, vyslechna obecní zastupitelstvo, okresní úřad a uveřejní vyhláškou způsobem v místě obvyklým, že se na obec až do odvolání vztahují zmíněná opatření.

(2) Zaniknou-li důvody opatření podle §§ 1 až 6, uveřejní okresní úřad vyhláškou způsobem v místě obvyklým, že tato opatření pozbyla pro obec účinnosti.

(3) O účinnosti opatření podle §§ 1 až 6 pro města se zvláštním statutem nebo se zřízeným magistrátem rozhoduje zemský úřad.

§ 10.

Pokud se v tomto nařízení mluví o vlastníku domu, rozumí se jím též jeho zákonný nebo smluvní zástupce, jakož i trvalý nebo dočasný uživatel nebo poživatel domu.

§ 11.

Ustanovení §§ 1 až 6 tohoto nařízení se nevztahují:

1. na domy státu, zemí, okresů a obcí nebo podniků a fondů těmito korporacemi spravovaných, jakož i na domy, které jsou ve vlastnictví nebo správě železnic nebo železničních fondů;

2. na domy, kterých používají pro svoje účely nositelé sociálního pojištění;

3. na domy, kterých používá cizí stát pro účely své diplomatické mise nebo svého konsulárního úřadu, jakož i pro ubytování zaměstnanců této mise nebo úřadu;

4. na místnosti určené ku provozu živnostenského oprávnění ku přechovávání cizinců.

§ 12.

(1) Ustanovení § 4 a §§ 9 až 16 zákona ze dne 11. července 1928, č. 118 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče, jejichž účinnost byla prodloužena ustanovením čl. III zákona ze dne 26. března 1936, č. 66 Sb. z. a n., kterým se prodlužují a doplňují zákony týkající se bytové péče, zůstávají tímto nařízením nedotčena.

(2) Ustanovení § 8 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, ve znění zákona ze dne 25. dubna 1924, č. 80 Sb. z. a n., kterým se mění některá zákonná ustanovení o trestání válečné lichvy, nelze užítí na činy spáchané za účinnosti tohoto nařízení.

§ 13.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální péče v dohodě s ministry spravedlnosti a vnitra.

Syrový v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Karvaš v. r.
Černý v. r.	Kajdoš v. r.
Dr. Parkányi v. r.	Lichner v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Husárek v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Bukovský v. r.	Dr. Zenkl v. r.
Dr. Fajnor v. r.	Ing. Vavrečka v. r.

229.

Vládní nařízení

ze dne 12. října 1938,

kterým se zrušuje vládní nařízení ze dne 26. září 1938, č. 198 Sb. z. a n., o některých omezeních prodeje benzinu a jeho směsí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 100 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb. z. a n., o obraně státu:

§ 1.

Vládní nařízení č. 198/1938 Sb. z. a n. se zrušuje.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministr národní obrany a ministr vnitra.

Syrový v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Karvaš v. r.
Černý v. r.	Kajdoš v. r.
Dr. Parkányi v. r.	Lichner v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Husárek v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Bukovský v. r.	Dr. Zenkl v. r.
Dr. Fajnor v. r.	Ing. Vavrečka v. r.

230.

Vládní nařízení

ze dne 12. října 1938

o zrušení vládního nařízení ze dne 23. září 1938, č. 193 Sb. z. a n., jímž se stanoví minimální stav zásob některých léčivých prostředků v lékárnách.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7 zákona ze dne 18. prosince 1906, č. 5 ř. z. z roku 1907, kterým se upravuje lékárnictví, a §§ 136 a 137 zák. čl. XIV/1876, kterým se upravuje veřejné zdravotnictví: